

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Hemisphærerne (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Hemisphærerne (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 166.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid75120/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Ved alle Tudser, alle Skovens Knaster!
Jeg elsker Vorten paa din Næsetip,
Jeg elsker Øiet med det sorte Plaster,
Og giver ei paa Knokkelhaanden Slip.

Før mig derind, hvor dine Potter koge,
Hvor Marrekatten slikker paa sin Klo!
Ved alle Edderkoppe, alle Snoge!
Som i et lille Helved skal vi boe.

Ei for din Negl, din Toffelhæl, jeg gruor,
Og ikke for din Tunges hede Gift –
Jeg vil derind, hvor Lampen blaalig luer
At tyde dine Rynkers Runeskrift!

Der vil jeg i din Grimhed mig forgabe
Som sund Fornuft i det Urimelige
Og der det lange Hexekys vil skabe
Mig Evigheden i det Timelige.

Hemisphærerne

Den Himmel, jeg har henrykt kaaret,
Som Jordens, er i Kugler skaaret;
Men de er blændende, ei blaa,
Kun med en svag, en blaalig Aare paa.
De har ei Sol, men vel en Kreds af Rødme,
Der straalr Liv og sprudler Sødme;
Dem ingen Astronom betragter noie,
Men vel min Drengs det brune Øie.
De dækkes stundom af en Sky,
Snart heelt, snart halvt – men den maa fly.
For Storme har de intet Rum,
Skjøndt bølgende som Havets Skum.
Lynglimt man oier ikke der –

Kun af mit Kys et Rosenskjær.
Ei Stjerner har de for en natlig Vanker,
Men vel et Hjerter indenfor, som banker,
Og som, naar Alt er Mulm, veileder
Den tro og elskende Tilbeder.

Der er en Sjæl i denne Albu ...

Der er en Sjæl i denne Albu
Gudindekraft i dette Knæ
Selv Trykket af din lille Finger
Kan skabe Digtere af Fæ

Kort sagt, der er i dine Lemmers
Bevægelige Harmonie
I hver din Stilling er en Verden
Af Billedkunst og Poesie

Men ogsaa som paa Billedstøtten
Og paa et yndigt Maleri
Er Læberne bestandig stumme. –
O gjør dem dog lidt mere frie.

Der kunde komme fra Din Læbe
Et Ord, et Ja – En Vellyd blot
Der overgaaer alt hvad i Verden
Poeter kalde skjønt og godt.